

2. Онегіна В.М. Складові інноваційної моделі розвитку аграрного виробництва в Україні / В.М. Онегіна // Вісник Сумськ. нац. аграр. унту. - 2010. - Вип 9/2 (44) - С. 135 - 139.

3. Черевик Н. В. Проблеми та перспективи розвитку АПК / Н. В. Черевик, М. В. Вітченко, А. О. Титаренко // Вісник ЖДТУ (серія: Економічні науки). – 2008. – № 4 (46). – С. 235–245.

4. Шубравська О. В. Інноваційні трансформації агропродовольчого сектора економіки: світові тенденції та вітчизняні реалії / О. В. Шубравська // Економіка і прогнозування. – 2010. – № 3. – С. 90–102.

СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ КООПЕРАТИВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*Довганюк В. М., аспірант
ВНЗ «Національна академія управління», м. Київ, Україна*

До складу пріоритетних галузей економіки в даний час Кабінетом Міністрів України віднесено за окремими напрямками агропромисловий комплекс, житлово-комунальне господарство, машинобудування, транспортну інфраструктуру, рекреаційно-курортну сферу та переробну промисловість, проте чітких сфер діяльності в Розпорядженні від 14 серпня 2013 р. № 843-р [1]. На жаль в даному нормативно-правовому документі не враховано пріоритетність розвитку відповідних суміжних галузей, що мають їх забезпечувати – фінансово-банківської сфери, страхування, ІТ-сфери, консалтингових послуг.

Поступальний розвиток системи кредитної кооперації повинен носити комплексний характер та враховувати не лише сучасні потреби приватних клієнтів і інститутів громадянського суспільства, але й екстраполювати на найближчі п'ять-десять років додаткові фінансові та інші економічні вигоди для держави, приватного інвестора та держави загалом.

Кооперативний сектор економіки в Україні знаходиться на стадії формування. Він охоплює кооперативи та їх об'єднання різних видів кооперації – як ті що реформуються, так і ті що історично склалися, а також ті, що вважаються новими для вітчизняної кооперації [2, с. 39].

На основі проведеного огляду інституційного нормативного забезпечення процесу розвитку системи кредитної кооперації на

території України встановлено, що фактично наявні нормативні джерела є несистематизованими, мають різні норми регулювання та паралельні посилання на норми інших нормативних актів, що суперечить принципам єдності, прозорості, зрозумілості та легкості сприйняття нормативної бази потенційними іноземними та національними інвесторами, при цьому всі розглянуті акти мають різну часову та територіальну спрямованість і не мають стратегічного характеру.

Основні проблеми розвитку кредитної кооперації:

- незавершеність реорганізації і структурної перебудови і, як наслідок, відсутність ключових організаційних форм;
- недосконала нормативно-правова база розвитку і функціонування кредитних спілок а також дерегуляторної політики, особливо у частині реєстрації, ліцензування діяльності кредитних спілок, вилучення їх резервів до Держбюджету;
- організаційна роз'єднаність кредитних спілок, незавершеність організаційного оформлення кредитної кооперації, відсутність належної координації і систем управління;
- пасивне впровадження державної політики відродження кредитної кооперації, недооцінка можливостей цього виду кооперації, слабка державна фінансова підтримка кредитних спілок у розширенні фінансових послуг;
- надзвичайно слабка матеріально-технічна база кооперативів, особливо на фондомістких напрямках кооперації;
- недоступність кредитів, слабка фінансова підтримка розвитку кредитної кооперації, недостатня інвестиційна привабливість кооперативного сектора [2, с. 42].

Слід відзначити, що сучасна система державного регулювання системи кредитної кооперації у принципових моментах не відповідає вимогам реального посткризового регулювання економічних процесів в економіці країни, яка має не лише соціально-економічні викривлення, але й перебуває у процесі військового протистояння з сусідньою державою.

Заслугове на увагу пропозиція про те, що на державному рівні необхідна розробка Стратегії розвитку кооперативного сектору економіки України (далі – Стратегія), яка повинна мати на меті створення сучасної комплексної та ефективної системи законодавчого регулювання становлення та розвитку всіх типів кооперативів для того, щоб стимулювати підприємницьку активність

у країні, сприяти підвищенню конкурентоспроможності українських компаній.

Завдання Стратегії мають передбачати створення сприятливих умов для функціонування національної системи кооперації, стимулювання її діяльності, підтримки коопераційних зв'язків між різними типами кооперативів тощо.

Одним із найважливіших засобів реалізації механізму регулювання діяльності кооперативного сектору економіки України є заходи щодо їхньої підтримки. У сучасних умовах серед факторів, що сприяють розвитку кооперативного сектору України, найбільш ваговими є економічні та нормативно-правові, що проявляються в першу чергу в максимальному спрощенні адміністративних процедур реєстрації та ведення бізнесу, низькій транспарентності інформації про справжніх власників, інсайдерів та пов'язаних осіб, значних податкових пільгах тощо.

Література.

1. Розпорядження КМУ від 14 серпня 2013 р. № 843-р «Про затвердження переліку пріоритетних галузей економіки».
2. Бабенко С.Г. Стратегія розвитку кооперативного сектора економіки України / С.Г. Бабенко // Економіка і прогнозування. – 2003. - № 4. - С. 38-51.
3. Гончаренко В.В. Про зміну концепції розвитку системи кредитної кооперації та її можливий вплив на кредитно-кооперативний сектор національної економіки/ В. В. Гончаренко. – Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – № 5 (50). – 2011. – С. 99-107.
4. Терещенко П. Напрямки розвитку кредитних спілок в Україні/ П. Терещенко // Фінанси України. – 2009. – № 5. – С. 87–94.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ

*Лекомцева А. В., Замкова О. В., студенти
Науковий керівник: Герасимова О.Л., к.т.н., доцент
ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та
архітектури*

Концепція антикризового управління пов'язана з вирішенням двох поєднаних задач: забезпеченням стабільності та підвищенням